

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 104. Articuli Sanctionis Pragmaticæ Synodi Basileensis Decretis omnino
consoni.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66426)

Sæcul. XV. officii celebrationem, interdicta, & alia
 A.C. 1438. plura, ita tamen, ut ex illis nonnulla, ut
 supra meminimus, explicata, vel adhibita eorum interpretatione temperata fuerint.

§. CIV.

Articuli Pragmaticæ Basileensis Synodi Decretis omnino consoni.

Primus Pragmaticæ Sanctionis articulus excerptus est ex prima Basileensis Concilii Sessione, ac Conciliorum generalium auctoritatem spectat, & præcipit, ut singulis decenniis Concilia convocarentur, necnon consentiente Synodo per Papam futuri Concilii locus designaretur. Secundus habetur in Sessione ejusdem Synodi, & confirmat auctoritatem Synodi supra Papam, quam ab ipso Christo Domino immediate recepisse, eique ipsummet Pontificem obedire teneri præferit. Hunc articulum nullo adjecto limite circumscriptum fuisse liquet. Tertius agit de electionibus, de quibus duo exstant Concilii decreta. Horum primum in Sessione XII. approbatur, alterum Sessionis XXIII. statuit, ut electiones sine impedimento aut obstaculo fiant per eos quibus ex jure competit. Isto decreto particularibus dignitatum electivarum reservationibus, quæ a summis Pontificibus

Sæcul. XV.
A.C. 1438.

fuæ sedi frequenter factæ fuerant, obviam studuit. Nihilominus relicta est Pontifici potestas, ut accedente Cardinalium consensu ejusmodi electionem alias etiam canonicam, si forte in perturbationem Ecclesiæ, in Patriæ, vel boni publici præjudicium vergere timeretur, tanquam nullam declarare, eaque rejecta totam causam ad Capitulum, cui jus eligendi convenit, remittere valeat, ut tempore a legibus præstituto ad aliam electionem procedatur. Binis hisce decretis Ecclesia Gallicana subjunxit, quod ille, cujus electio summi Pontificis confirmatione stabilietur, ad ipsum Ordinarium remittatur, nisi in Curia inaugurari desideret, si vero ibidem consecratur, illico ad suum Superiorem redeat, obedientiam eidem delaturus. Insuper statuit poenam in eos, qui præterhabito suo Superiore extra Curiam per alium, impetrata etiam Pontificis licentia, confirmari petierint, taxata in transgressorem multa pecuniaria centum aureorum, quorum una pars Ordinario, altera fabricæ Ecclesiæ suæ cedat. Articulus quartus continet abrogationem reservationum, qui integer ex Sessione XXIII. Basileensis Synodi mutuatus, atque in Pragmatica approbatus fuit. De hisce reservationibus jam alibi *Vide lib. CVII. §. 6.* amplior facta est mentio. Articulum quintum reperire est in Sessione XXI. ejus-

A a 3 dem

Sæcul. XV.
A.C. 1438.

dem Concilii post secundam Synodi dissolutionem Anno millesimo quadringentesimo trigesimo octavo celebrata, que tractat de collationibus beneficiorum, atque gratias expectativas, tanquam gravem ordinis, & status Ecclesiastici perturbationem execratur, ac conqueritur, frequentius Ecclesiis datos fuisse ministros non probatos, nec cognitos, ac ordinariis collatoribus suum ministerium subtrahi. Hoc Decretum Ecclesia Gallicana approbat, adjectis tamen moderationibus notam dignis. I. Necessarium esse declarat, a Synodo Basileensi etiam invocato, si opus fuerit, sæculari iudicio, temporales penas omnibus imponi, qui gratias expectativas uti præsumperint, aut harum opes beneficia obtinuerint. II. Ecclesia Gallicana nunquam assensu suo accedere voluit illi Synodali Decreto, quo cuilibet Pontifici integrum erat, ut tempore Pontificatus sui de uno beneficio ad collationem in qua fuerint quinquaginta, disponere (*) & eo eventu Ordinarios prævenire valeat.

Eadem Sessio XXXI. sextum completur articulum, quo agitur de causis quas omnes in Provinciis ultra quatuor dietas

(*) Basileenses in hoc decreto Sessionis XXXI. Papam duo, ubi fuerint quinquaginta Beneficia conferre posse declarant.

diætas a Romana curia distantibus apud il-
 los judices, quibus de jure competit, termi-
 nandas declarat, exceptis majoribus in jure
 expresse enumeratis, & electionum Ecclesia-
 rum Cathedralium, & Monasteriorum, quas
 immediata subjeçtio ad Sedem Apostolicam
 devolvit . . . quodque nec ad quemcunque,
 etiam ad Papam, omisso Ordinario judice,
 appelletur; Si vero quispiam ad ipsam Se-
 dem duxerit appellandum, causam Papa ju-
 dicibus in partibus committat. Titulus
 septimus in Sessione XX. contra frivole
 appellantes expressus habetur. Octavus
 ex Sessioe XXI. desumptus tractat de
 pacificis possessoribus; utriusque Articuli
 dispositio fuit approbata. Pariter nonus,
 quo in Sessione XXIII. Cardinalium nu-
 merus præscribitur, consensu quidem ac-
 ceptatus, non tamen usu receptus est.
 Decimus de Annatis, seu de redditibus
 unius anni ex quolibet beneficio perci-
 piendis a Sessione XXI. dimanat, in qua
 Annatarum exactores declarantur simo-
 niaci. Non solum articulus iste, sed om-
 nes ceteri absque ulla adjecta restrictio-
 ne approbati fuere, & in Sessionibus XX,
 XXI, & XXIII, quæ consuli possunt, con-
 tinentur.

Omnium, quæ in Bituricensi Eccle-
 siæ Gallicanæ conventu gesta, ac decre-
 ta fuerant, synopsis exhibuimus; Ulti-
 mo tandem congregati Præfules humili-

Sæcul. XV. ter Regi Carolo VII. supplicarunt, ut res
 A. C. 1438. in Congregatione stabilitas Regia sanctio-
 ne firmaret. Ille legem condidit, que
Pragmatica vocatur, eamque in toto suo
 Regno observari præcepit, & ad Parla-
 menti Curiam transmisit: illa tamen
 nonnisi anno sequenti vigesima tertia Ju-
 lii a Senatu Parisiensi ad acta est relata,
 atque promulgata. Præcipuus hujus le-
 gis cardo in eo vertitur, ut in regno Fran-
 ciæ Ordinariorum jurisdictio salva esset,
 & priusquam ad Romanam Curiam re-
 curreretur, illi adirentur, nec non electiones
 ad pristinam suam formam reducerentur,
 Concilii œcumenici auctoritas Pontifi-
 ciam superare crederetur, ac tandem gra-
 tiæ expectativæ penitus abolitæ cen-
 serentur. Lex ista regnante Carolo VII. in
 Franciæ Regno altas radices egit, quam-
 vis Eugenius IV. pro illius abrogatione
 extremos, vano tamen ac frustraneo la-
 bore, adhibuerit conatus. Ex Historiæ
 nostræ contextu intelligemus, quam valde
 hæc lex impugnata, & tandem ere-
 ctis inter Leonem X. & Franciscum I.
 concordatis omnino sub ruinis suis se-
 pulsa fuerit (*).

§. CVI.

(*) Opportune in hanc rem adjicimus Illu-
 strissimi Spondani Galliarum Episcopi verba
 dicentis: *An vero hinc dicetur, Ecclesiam Galli-*
corum